Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

pstans. unde et alatinus celsa nuncupata ficus fatua dicit.
Et eadem dnica crux credentes alit ut ficus. ab incredu
lis irridet ut fatua. Nos autem pdicamus inquit apls xpm
crucifixu. iudeis quidem scandalu gentibus autem stultitia.
ipsis uero uocatis iudeis atq; gentibus xpm di uirtute
et di sapientia. Qua uidelicet arbore pusillus statura zha
cheus quo exaltari possit ascendit. dii quilibet humilis
et pprie conscius infirmitatis confidens in dno pclamat.
Mihi autem absit gloriari. nisi in cruce dni nri ihu xpi.
Ascensa autem sicomoro transeunte ppe dnm cernit. quia
p hanc laudabilem fatuitate. et si nec dii ut e solide. ia
tamen raptim et quasi intransitu luci sapientie celestis
intendit. Et cu puenisset ad locu suspiciens ihc uidit illu.
Perambulans iericho saluator uenit ad locu. ubi pcurrens
zhacheus arborem sicomoru conscenderat. quia missis per
mundu suu uerbi pconibus inquibus ipse nimiru et loque
bat et ibat uenit ad pplm nationu. qui passionis eius fi
de iam sublimis existens. etia diuinitatis eius ardebat ag
nita facie beari. Suspiciens ihc uidit illu. quia pgram fi
dei aterrenis cupiditatibus eleuatu turbisq; infideliu
sup emiente elegit. Videre enim di eligere ut amare est.
Unde e illud. Oculi dni sup iustos. Nam et nos que ama
mus. uidere cupimus. ab his que execramur intuitum
festinamus auertere. Vidit enim ihc uidente se. quia ele
git eligente se. et amauit amante se. Hunc sane ordine
pficiendi hoc e pfide dnice incarnationis adcognitione
diuinitatis pueniendi. quasi psycomoru ihu facie spe